

sarski volji upravičen in, kakor so „Novice“ z veliko pohvalo mesca marca l. l. povedale, ravno najbolj upravičen po ukazu tistega c. k. ministerstva, kteremu je c. k. finančna in računska uradnja podložna, — kdor vé, da slovenske pobotnice niso več bele vrane, ker jih menda dohaja dosti iz dežele, — kdor vé, da v Trstu se delajo pobotnice laške, pa se vendar nikomur ne sanja o „demonstraciji Garibaldovi“ in se nikomur ne žuga s črno politično piko v „Qualificationstabell-i“ — kdor vse to vé, ne bo skor verjel, da je mogoče, da se zdaj kdo spodtika nad nedolžno pobotnico slovensko! In vendar je taka. Cela ta prigodba, kakor je smešna sama po sebi, nam pa vendar tudi preočitno kaže žalostno stran, da še nismo nastopili tolikrat obljubljene ustavne dôbe in da je tudi ne bomo tako dolgo ne, dokler bojo uradniki, ki pisano gledajo ravnopravnost narodno, gospodovali po kopitu absolutizma in dokler ne pridejo pravi možje na pravo mesto!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. (Iz državnega zbora). Zbornica poslancov je pretekli teden pretresala užitnino, to je, davek, ki se odrajuje za reči, ki so za užitek namenjene, kakor od žganja, ki ima za letošnje leto znesti čez 14, za vino in mošt čez 7, za pivo (ol) čez 5, za klavno živino čez 6, za cukar čez 5 in za druge užitke čez 4 milijone, — v vsem skupaj čez 53 milij. gold. Dalje je potrdil odborove nasvete zastran državnih dolgov in njih poplačanje. Potem je prišla prošnja 52 odbornikov dunajskega mestnega odbora v posvet; ti odborniki prosijo državni zbor, naj pripomore, da se saj nekoliko prenaredi splošna kazenska postava, ktera izvira iz leta 1852, tedaj od absolutistične vlade. C. kr. nadpravnik Waser je v imenu odborovem krepko govoril za potrebo nove kazenske postave; ker pa ni mogoče, vse postave zdaj brž predelati, naj se predela saj nekoliko o tistih politične hudodelstva zadevajajočih točkah, ki so najhuje in sedanjemu času nikakor več primerne. Zyblikiewicz ni s tem zadovoljen in tudi dr. Klaudine; ona terjata, naj se ne odlašja dalje, kar je ustavni državi sila potrebno in se tedaj prestroji cela postava. Na to se vzdigne državni minister Schmerling in pravi, da v obče ne odbija prenarredbe kazenske postave; al zoper to, da so vsi trije govorniki tako strašno popisovali kazensko postavo avstrijsko, kakor da bi nič bolja ne bila kakor je turška, ga dolžnost veže govoriti, in zagovarja potem postavo, da djansko ni tako huda kakor je v besedah. V govorici ministrovi se je očitno vidilo, da mala iskrica je vnela hud plamen, in kar se ni še doživelo v zbornici poslancov, je bilo danes to, da sicer nasprotna desna in leva stranka se je strinila zoper ministra, in ko je Waser naposled z glasnimi pravoklici zbornice odgovoril ministru in odločno rekel, da Avstrija potrebuje nove postave, je bil pri glasovanju z veliko večino sprejet odborov predlog: naj vlada pripravi za prihodnji državni zbor celo novo kazensko postavo, ali če cele ne more, saj novo postavo o hudodelstvu velikega izdajstva, razžaljenja cesarja in cesarske rodbine, motenja javnega pokoja in vere in o pregreških in prestopkih javnega reda in pokoja in razžaljenja časti. — Odbor deveterih poslancov, kateri naj državnemu zboru svoj svet pové: ali se ima državni stroškovnik za leto 1863 že zdaj v pretres vzeti, se je na dvojce razcepil: pet (Giskra, Mühlfeld, Hopfen, Hrbst, Hasner) jih je zato, naj se vzame v pretres, — štirje (Groholski, Grünwald, Kaisersfeld in Tašek) pa niso zato, ter bojo državnemu zboru nasvetovali, naj se Njih veličanstvo prosi, da se kmali razpusti državni zbor, pa skličejo po deželah deželni zbori. V pondeljek je prišla ta važna reč pred državni zbor. Kakor se po časnikih bere, ne bo ustavni predlog manjšine v ve-

likem zboru obveljal, ker veliko levičnikov, ki so poprej zoper to bili, da bi se že zdaj stroškovnik za leto 1863 ustanovil, preden bojo deželni zbori govorili, so se pozneje spokorili in bojo storili, kar ministerstvo zahteva; z rusinskimi kmeti pa je bilo nek največ opravila, preden so se udali, pa ker so zdaj tudi ti se udali, je nek večina za to gotova, da bo že ta državni zbor se lotil tega prezgodnjega pretresa. Tudi zbornica gospôska je sklenila, da se bo lotila tega dela, kadar ji doide iz zbornice poslancov.

— Deželna sodnija dunajska je na tožbo svetlega škofa Štrossmajer-a in dr. Brlič-a, poslanca graničarov, zavoljo razžaljenja časti v nemškem vojaškem časniku „Milit. Zeit.“ vrednika dr. Hirtenfeld-a — Czikoša krivega spoznala in ga na 2 mesca v zapor obsodila; zraven tega ima dr. Brliču še 230 gold. stroškov povrniti.

Hrvaško. Iz Zagreba. V mnogih časnikih se bere novica, da dvorna naša kancelija v Beču se resno s tem ongavi, da se skliče spet deželni zbor. Al kdaj in kako, nihče ne pové.

— Iz Karlovca. Karlovsko mesto je prevzvišenemu vladiku, gosp. J. Strossmajer-u poklonilo diplom častnega mestnjana. „Glasonoša“ donaša v 58. listu odgovor, s kterim se slavni gospod srčno zahvaluje za to mu skazano čast in med drugim piše: „Ljubezen naroda svojega je naj sveteje in naj plemenitije čutstvo srca človeškega in preobilni vir vseh gradjanskih krepost in vseh družih veličanstvenih dél, s kterimi se ponašajo izobraženi narodi po vsej pravici. Ljubezen domorodna je prva dolžnost vsakega dobrega gradjanina. Nam duhovnom je kakor v vsakem tako tudi v tem obziru priméram služiti, ker smo služabniki Onega, kteri je s svojim žrtvovanjem celemu rodu človeškemu poslal vir odrešenja in sreče, i. t. d.“ — To je pač zlata resnica, ki naj jo vsak domoljub globoko hranuje v sercu svojem in po nji ravna.

— Križevska županija je v velikem zboru 21. t. m. enoglasno sklenila prošnjo poslati Njih Veličanstvu v Beč: naj avstrijska vlada opusti politiko Turkom prijazno in se vstopi na stran kristjanov v jutrovi deželah in ravna zoper Turke, kakor je nekdanj ravnala vlada avstrijska zlasti pod cesarjem Leopoldem I. — Ta sklep je toliko važniši, ker, kakor županija križevska, utegnejo tudi druge županije hrvaške se o tej zadevi obrniti do Njih Veličanstva.

Laško. Garibaldi spet zvonec nosi po časnikih. Vsi mislijo, da bo zdaj in zdaj nad Rim planil s 6000 prostovoljci. Gotovo je pa le to, da ste že dve francozke vojne ladii se podale proti rimskemu obrežju, da ga odpodite, ako res pride. Cesar Napoleon, zoper kterega je Garibaldi v Palermi grozno zabavljivo govoril, je ves srdit na-nj. Kaj se bo skuhalo, se tedaj še ne vé. Nekaj pa bo kmali.

Nemčija. Iz Berolina. Pruska vlada noče avstrijski nobene želje spolniti zavolj kupčijske zveze; ona ostane pri francozki zvezi in noče, da bi Avstrija z vsemi svojimi deželami stopila v colno zvezo.

Turčija. V Carigradu se je začelo posvetovanje velikih vlad o srbskih in črnogorskih zadevah. Pa nič se ne vé še, kako in kaj. Knez srbski je prejel od cesarja Napoleona zagotovilo, da se bo za Srbijo potegnil. — Zdaj je spet gotovo, da vse je bilo laž, kar se je o pogubi Črnogorcov govorilo. Iz Cetinja se je 24. t. m. po telegramu zvedilo, da so se Turki v Spuž umaknili, kjer jih je v dveh bojih črnogorski vojskovodja Mirko hudo otepel; zguba Črnogorcov je bila majhna.

Listnica vredništva. Gospod Fr. G. v T: Po Vaši želji.